

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci vyžiadanej **I. N.** v konaní o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu prejednal na neverejnom zasadnutí 17. júna 2010 v Bratislave sťažnosť krajského prokurátora v Košiciach proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2010, sp. zn. Ntc 11/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 21 ods. 7 zák. č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení v znení neskorších predpisov (ďalej len EZR) sa

európsky zatýkací rozkaz Obvodného súdu pre Prahu 7, Česká republika z 29. decembra 2009, sp. zn. 24 T 91/2003, ktorý bol vydaný na účel výkonu uloženého trestu odňatia slobody na I. N., nar. X. v L., bytom L. ul. A., slovenskú štátnu občianku, ktorá bola rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 7 z 29. marca 2004, sp. zn. 24 T 91/2003, v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, sp. zn. 8 To 505/2004, uznaná za vinnú v bode 1/ trestným činom podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky a v bodoch 2/ a 3/ z trestných činov podvodu a krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky, za čo bola odsúdená podľa § 250 ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka a pre jeho výkon bola zaradená podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky do väznice s ostrahou

sa n e v y k o n á.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach na podklade návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu uznesením z 20. mája 2010, sp. zn. Ntc 11/2010, podľa § 21 ods. 1, ods. 4 zák. č. 403/2004 Z.z. o EZR s poukazom na § 14 ods. 1 písm. g/ zákona o EZR rozhodol, že sa nevykoná európsky zatýkací rozkaz Obvodného súdu pre Prahu 7, Česká republika z 29. decembra 2009, sp. zn. 24 T 91/2003, a vyžiadaná osoba I. N., štátna občianka Slovenskej republiky sa neodovzdá na výkon trestu odňatia slobody do Českej republiky, ktorý jej bol uložený na základe rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 7 z 29. marca 2004, sp. zn. 24 T 91/2003, v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe z 16. novembra 2004, sp. zn. 8 To 505/2004, a ktorým bola právoplatne odsúdená v bode 1/ pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky a v bodoch 2/ a 3/ pre trestný čin podvodu a krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 2 a § 247 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky, ktoré trestné činy spáchala tak, že

1/ dňa X., v čase okolo 12.00 hod. v P. na R., požiadali poškodenú M. R., nar. X., pod zámienkou, či si môžu v jej byte uschovať cenné veci z dôvodu poruchy kamiónu, následne v jej byte v P., S. jej I. N. odcudzila zo stola v kuchyni starobný dôchodok v čiastke 8.500,- Kč a ďalej od poškodenej žiadali finančnú hotovosť vo výške 20.000,- Kč, ktorú im poškodená z obavy o svoj život vydala, ako zálohu jej ponechali 2 kufríky so sadou nožov a jedálenských príborov údajne v hodnote 30.000,- Kč s tým, že peniaze odpoludnia vrátia, čo neurobili a spôsobili tak škodu vo výške 28.500,- Kč,

2/ dňa X. v čase okolo 9.00 hod. v P. na U., požiadali poškodeného A. L., nar. X., pod zámienkou opravy kamiónu o pôžičku vo výške 27.000,- Kč, ktorú im poškodený vo svojom byte v P., O. odovzdal a ako zálohu prevzal niekoľko kusov bezcenných hodiniiek, o ktorých obžalovaní tvrdili, že majú vysokú cenu a peniaze sľúbili vrátiť na druhý deň, čo neurobili a využili nepozornosť poškodeného a odcudzili mu z bytu 763 USD a 100 DEM, čím mu spôsobili škodu vo výške 59.284,- Kč,

3/ dňa X. v čase okolo 12.00 hod. v P., na U., spoločne oslovili poškodenú O. M., nar. X., pod zámienkou či si môžu v jej byte uschovať cenné veci z dôvodu poruchy kamiónu, následne v jej byte v P., T., od nej požadovali čiastku 2.000,- Kč a ako zálohu jej nechali 2 krabice

so sadou jedálenských príborov a lampu v údajnej hodnote 32.000,- Kč s tým, že v ten istý deň o 15.00 hod. peniaze vrátia. čo neurobili a využili nepozornosť poškodenej a odcudzili jej z bytu finančnú hotovosť vo výške 84.750,- Kč, čím jej spôsobili škodu v celkovej výške 86.750,- Kč.

Za to bola odsúdená podľa § 250 ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka a pre jeho výkon bola zaradená podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky do väznice s ostrahou.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa platného právneho poriadku Slovenskej republiky je výkon trestu u vyžiadanej osoby I. N. už premlčaný.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť krajský prokurátor. V jej odôvodnení poukázal na to, že krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťami uvádzanými už v návrhu krajskej prokuratúry na rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu konkrétne s tým, že Obvodný súd pre Prahu 7 vydal na I. N. európsky zatýkací rozkaz 5. júla 2009, ktorý neskôr síce odvolal, ale tento už spôsobil prerušenie premlčacej lehoty, a preto výkon trestu, ktorý jej bol uložený nemohol byť premlčaný.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a sám rozhodol o tom, že európsky zatýkací rozkaz vydaný Obvodným súdom pre Prahu 7 sa vykoná na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takto podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť krajského prokurátora je nedôvodná, ale z iných dôvodov, než ktorí zistil krajský súd.

Krajský súd v konaní o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, vydaného príslušným justičným orgánom členského štátu Európskej únie na účely výkonu už uloženého trestu odňatia slobody (§ 4 ods. 6 zákona o EZR) nielenže nevenoval dostatočnú pozornosť skutočnostiam uvádzaným v návrhu krajskej prokuratúry, ale predovšetkým sa nedostatočne vysporiadal s otázkou podmienok, za ktorých dochádza k premlčaniu výkonu trestu, zvlášť

s ohľadom na prerušenie premlčacej doby, tak ako je to uvedené v § 90 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Krajský súd v opačnom prípade by bol zistil, že podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona sa premlčanie výkonu trestu prerušuje ak súd urobil opatrenie, ktoré smeruje k jeho výkonu.

V takomto prípade by sa krajský súd (ale ak krajská prokuratúra, ktorá vykonával predbežné vyšetrovanie) nemohol uspokojiť len so zistením, kedy Obvodný súd pre Prahu 7 vydal európsky zatýkací rozkaz, ale mal aktívne zisťovať, či tento súd urobil aj ďalšie opatrenia smerujúce k výkonu už uloženého trestu, ktoré by mali za následok prerušenie plynutia premlčacej doby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odstránil tento nedostatok a zistil, že Obvodný súd pre Prahu 7 ešte 15. júna 2005 vydal príkaz na dodanie do výkonu trestu na I. N. a po bezvýslednom pátraní vydal na menovanú už citovaný európsky zatýkací rozkaz. Z uvedeného je teda zrejmé, že v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k premlčaniu výkonu trestu u vyžadanej osoby, a preto rozhodnutie krajského súdu v zmysle, že európsky zatýkací rozkaz Obvodného súdu pre Prahu 7 sa nevykoná a I. N. následne prepustil zo zadržania je treba považovať za nesprávne.

Najvyšší súd pri zisťovaní podmienok premlčania výkonu trestu u I. N. obdržal z Obvodného súdu pre Prahu 7 zároveň správu, že I. N. bola medzitým na základe totožného európskeho zatýkacieho rozkazu tohto súdu zadržaná 6. júna 2010 justičnými orgánmi Poľskej republiky v Bialsku – Bialej. Aktuálne teda v Poľskej republike prebieha proces na vydanie I. N. na realizáciu výkonu trestu, ktorý jej bol uložený citovanými rozsudkami Českej republiky. Obvodný súd pre Prahu 7 zároveň oznámil, že preto už neočakáva realizáciu európskeho zatýkacieho rozkazu zo strany Slovenskej republiky.

So zreteľom na uvedené skutočnosti a vzhľadom k tomu, že oznámenie Obvodného súdu pre Prahu 7 je treba považovať analogicky za odvolanie zatýkacieho rozkazu vo vzťahu k Slovenskej republike (k jeho realizácii by totiž už ani nemohlo dôjsť) Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a podľa § 21 ods. 7 zákona o EZR rozhodol sám tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 17. júna 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková